

Zpravodaj

2/2003

KOLPINGOVA DÍLA ČESKÉ REPUBLIKY

"Ad sum – zde jsem – připraven sloužit!"

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla České republiky, nám. Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sáz.
telefon, fax: ++ 420 – 566 620 207, 566 621 907, web: www.kolping.cz, e-mail: kolping@kolping.cz,
Evidenční číslo: MK ČR E 11096

pašijová hra
o životě, smrti a slavném vzkříšení Ježíše Krista

Plakát z pašijové hry žďárské farnosti.

Aleluja

Kristus Pán uskutečnil dílo vykoupění. Zrušil tedy také otroctví a to nejen tělesné, ale zcela jistě i duchovní. Člověk bojuje za svobodu. Bůh osvobozuje. A to je završení jeho vykupitelského díla.

(KP 26.2.1846)

Je to jedna z mnoha krásných vět Otce Adolpha Kolpinga, kterou připomíná vykoupění všech lidí. Lidé jsou si rovni, byli vykoupěni ne stříbrem a zlatem, ale drahou krví Ježíše Krista. Bůh dává svobodu každému člověku.

Je to krásná myšlenka pro dobu postní a pro nadcházející Velikonoce, které můžeme správně prožít nejen jako historickou událost, ale především jako skutečnost, která stále trvá.

Abychom správně chápali Velikonoce, je třeba poutivě prožít i postní dobu.

Postní doba nám ukládá pohled do sebe, do nás samých. Člověk je ustrojen tak, že raději vidí chyby na druhých, než aby se opravdu zamyslel nad sebou, uznal svoje nedostatky a podpořen Boží milostí se pustil do těžkého úkolu - zdokonalování sama sebe. Ukládá nám také pohled vzhůru a kolem nás. Smířte se s Bohem a smířte se s lidmi. Žijte podle zákonů lásky a

spravedlnosti, které nám Kristus zvěstoval, napravujte svoje chyby a provinění, neoplácejte zlým za zlé a mnoho dalšího, např. co je vyjádřeno v horském kázání (Mt 5-7). Nádherný program pro každého!

Možná nás napadne, že kdyby se každý člověk podle toho řídil, nebyla by válka v Iráku ani důvod pro ni, nebylo by hmotné a mravní bídy, duševního a tělesného zotročování.

Co můžeme udělat pro to, aby bylo lépe? Velká síla je v modlitbě, postu, sebezáporu z lásky ke Kristu. Když zdokonalíme sebe, je zdokonalen kousíček světa. A pak je třeba i osobního nasazení v oblasti naší práce i v oblasti činnosti v Kolpingově rodině. Ať plníme nádherný odkaz našeho zakladatele. Budme zbožní, iniciativní a vytrvalí jako on.

Prožijme hluboké dny svatého třídenní (Zelený čtvrtek od večera - Hod Boží velikonoční do večera). Kristova řeč při poslední večeři na rozloučenou platí i pro nás (Jan 13-17). Na velký pátek si uvědomme, že naše hříchy vzal Kristus z lásky k nám na sebe, jako by je udělal on a přijal za ně trest na kříži. Velikonoční vigilie je připomínkou i obnovou našeho křtu a radostí z Kristova zmrtevýchvstání.

Přeji Vám krásné Velikonoce a také, abyste poznali setkání se zmrtevýchvstalým Ježíšem v radosti. Vždyť jeho zmrtevýchvstání je zárukou zmrtevýchvstání každého z nás. Proto nadšeně volejme a zpívejme. Aleluja!

Otec Tišek

OBSAH

1.	Aleluja	2
2.	Pán života nezná zkázu smrti	3
3.	Svatý Josef - patron Kolpingova díla	4
4.	150. výročí Kolpingovy rodiny Pasov	6 - 7
5.	Křesťan a válka v Iráku	8 - 9
6.	Tatínkovské odpoledne v Sušici	10
7.	Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla	10
8.	Směrnice k pracovnímu tématu "Rodina"	11
9.	Kolpingovo dílo a Zdislava z Lemberka	12 - 13
10.	Dětský karneval v Blansku	14
11.	Kolpingova rodina Starý Plzenec	15
12.	Šibřinky v Kunštátě	16
13.	Největší Kolpingova rodina sídlí v Kunštátě	16 - 17
14.	Kolpingblatt	18
15.	Výlet mládeže KR Velká Bíteš do Schrobenhausenu	19 - 20
16.	Aktuality	21
17.	Nový prezident očima představitelů náboženského života	22
18.	Smířené sousedství v srdci Evropy	23 - 25
19.	Katolická statistika; Duchovní obnova ve Slatiňanech	26
20.	Kolpingova rodina Praha 8	27

Pán života nezná zkázu smrti (Jan Pavel II.)

Vstal z mrtvých ten, který pro nás visel na dřevě /kříže/; Pán opustil hrob. Toto jsou poslední a definitivní slova dnů Svatého třídenní: po slovech při Poslední večeři, po modlitbě v Getsemanech a po slovech Velkého pátku. Po hlubokém mlčení Bílé soboty na úsvitu velikonočního rána zaznívá zvěst: "Byl vzkříšen, není zde."

Bratři a sestry, je Pascha (přechod, Velikonoce) třetího tisíciletí.

"Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kamenem úhelným." Kámen, který zavrhli, kámen, který odmítli! Jak by se dalo lépe vyjádřit to, co se děje na Velký pátek? "Pryč s ním, ukřižuj ho, ukřižuj ho," volal zástup. "Musí zemřít, protože se vydával za Božího Syna." A Syn Boží zemřel! Kontemplovali jsme agónii "Původce života". Byli jsme svědky jeho potupného konce na kříži.

A dnes? Je-li hrob prázdný, žije-li, nedokázalo se, že je pravdivé, co prohlásil římský setník: "On byl opravdu Boží Syn". A vstal-li z mrtvých, což není opravdu v lidských dějinách úhelným kamenem a svorníkem božské konstrukce? Ano, sám Bůh na něm zbudoval novou úmluvu víry, naděje a lásky. Smlouvu života a nesmrtnosti, protože "Pán života nezná zkázu smrti..."

Jsme svědky zázraku, svědky moci Boha. Božská moc, která je podmínkou opravdové svobody člověka, kterému hlásá: Lásky přemohla nenávist.

Pán vstal z mrtvých a dodává všem, kdo se podílejí na jeho vítězství nad smrtí, odvahu a sílu pokračovat v budování nového lidstva, které odmítá jakoukoli formu násilí, sektářství a nespravedlnosti. Mocně vstal z mrtvých pán života a přinesl s sebou lásku a spravedlnost, úctu, odpuštění a smíření.

Ty, vítězný Králi, smiluj se nad námi. Amen. Aleluja!

Svatý Josef - patron Kolpingova díla

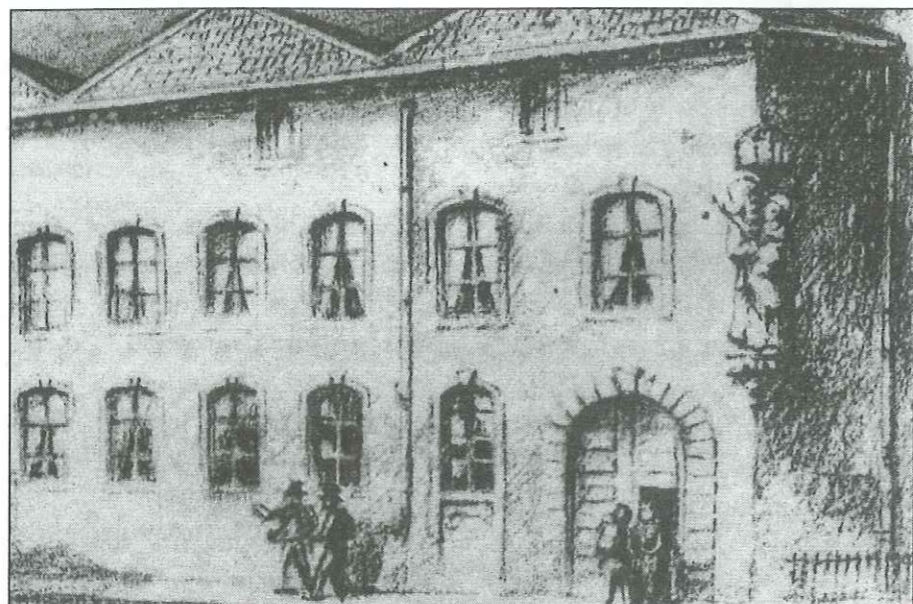
Nahoře: socha sv. Josefa stojí v Minoritském kostele v Kolíně nad Rýnem vedle Kolpingova hrobu.

19.března a 1.května slaví církev svátek svatého Josefa. V Kolpingově díle má oslava tohoto svátku dlouhou tradici, již od dob Adolpha Kolpinga.

K největším svátkům v kalendáři Kolpingových rodin patřil vždy svátek svatého Josefa. Bylo to v roce 1870, kdy papež Pius IX. Ustanovil svatého Josefa ochráncem celé církve. Papež Pius XII. pak zavedl vedle běžně slaveného svátku sv. Josefa (19.března), ještě další svátek k jeho počtě 1. května - Josefa Dělníka.

Svatý Josef je také patronem Kolpingova díla. Historickým podkladem tohoto jeho uctívání v Kolpingově díle se zabýval Martin Grünwald ve svém článku v Kolpingblattu (3/98): "S jeho vyobrazením se setkáváme takřka na každém kroku. Již na budově prvního tovaryšského domu v Kolíně nad Rýnem na Breite StraÙe bylo možno vidět sochu sv. Josefa s dítětem Ježíšem. Svátek sv. Josefa byl tehdy slaven čtvrtou středou po Velikonocích.

Adolph Kolping byl nadšeným následovníkem svatého Josefa. Věnoval se jeho osobě v kázáních, ve svých publikovaných básních, použil jeho vyobrazení do záhlaví jím založených Rýnských lidových listů (Rheinische Volksblätter). Roku 1860 se v tomto týdeníku podrobně rozepsal o oslavě svátku svatého Josefa. Zpočátku totiž slavili tovaryši a mistři tento svátek společně Adolph Kolping zde vybízel k tomu, aby byl v budoucnu svátek svatého Josefa slaven nejen jako svátek patrona katolických tovaryšských spolků, ale jako patrona všech řemeslníků.

Velká postava sv. Josefa se nacházela na Kolpingově domě na Breite StraÙe v Kolíně.

Svatý Josef - patron Kolpingova díla

Papež Jan XXIII. Formuloval význam osoby svatého Josefa takto: "Přestože mnoho nemluvil, vyznačoval se jeho život plností vnitřní síly. Nikdy se nezbavoval zodpovědnosti, kterou na něho Bůh vložil. Příkladně se stavěl ke každému volání z Nebe. Pln důvěry v Boha se pokoušel klidně a rozvážně zvládat každou životní situaci."

My v Kolpingově díle myslíme na to, aby se smysl svátku svatého Josefa dostal více do povědomí našich členů a Kolpingových rodin a patřičně byl slaven.

Alois Schröder
duchovní správce Kolpingova díla Německo

(Převzato z "Idee&Tat" 1/2002)

Titulní strana "Rheinische Volksblätter" (Rýnské lidové listy). V záhlaví těchto novin měl sv. Josef své čestné místo.

150. výročí Kolpingovy rodiny Pasov

Zástupce Kolpingova díla České republiky Patrik Chudovský po skončení slavnostní mše svaté. Své role vlajkonoše se zhostil se svou tradiční grációzností a šarmem.

Kolpingova rodina v německém Pasově slavila 150. výročí založení a členové žďárské Kolpingovy rodiny byli při tom !

Neděle 9. února byla slavnostním dnem pro všechny členy Kolpingovy rodiny Pasov. V tento den se totiž konala slavnost u příležitosti 150. výročí vzniku nejstarší Kolpingovy rodiny (tehdy to byl Tovaryšský spolek) v tomto kraji, ležícím na německo-česko-rakouském pomezí.

K účasti na této slavnosti nás pozval náš přítel a současně předseda KR Pasov pan Werner Kasper, který je velmi vstřícný a otevřený k prohlubování přátelství, které Kolpingovo dílo ČR se členy Kolpingova díla z pasovské diecéze před dvěma lety navázalo.

Přestože se jednalo o jistě úctyhodné jubileum, pořadatelé se rozhodli nejit cestou velkolepých a okázalých oslav a naopak se chvályhodně rozhodli uspořádat vcelku skromnou, ale zato důstojnou oslavu. Té vévodil vedle oslavenců - členů Kolpingovy rodiny, pasovský biskup Wilhelm Schraml, který sloužil slavnostní mši svatou v kapli moderního komplexu církevního víceúčelového objektu "spectrum Kirche - Haus Mariahilf". Při mši svaté jsem napočítal 17 různých vlajek Kolpingových rodin, jejichž zástupci přijeli sdílet tuto radostnou událost se členy místní KR. Poté se všichni zúčastnění, kterých bylo asi 150, odebrali do velké zasedací místnosti, kde si po přípitku vyslechli slavnostní proslovy některých zúčastněných hostů. Ty byly proloženy hudbou v podání místního dechového tělesa a také krátkým filmem mapujícím 150 let činnosti Kolpingovy rodiny v Pasově. Po obědě a následném posezení při neformálních rozhovorech se slavnost nachýlila ke konci. Cesta domů, která nám trvala pouze tři a půl hodiny, jen potvrzuje, že naše centrální poloha (nejen Žďáru, ale celé ČR) přímo vybízí, abychom udržovali stará a navazovali nová přátelství s našimi sousedy. Myšlenky blahoslaveného Adolpha Kolpinga, které nás spojují, jsou k tomu dobrým nástrojem !

Michael Kubík

150. výročí Kolpingovy rodiny Pasov

Hymna Kolpingova díla

1. Byl jednou dobrý tovaryš, buď jemu sláva čest,
to jméno světem zaznívá,
[: Kolpingovi sláva čest, otci Kolpingovi čest :]
2. On pěkné hebké boty šil, když chudý světem šel,
však přitom čistý zbožný byl,
[: Kolpingovi sláva čest, otci Kolpingovi čest :]
3. Pak chudý švec se knězem stal, to Bůh jej volal sám,
by dílo svoje dokonal,
[: Kolpingovi sláva čest, otci Kolpingovi čest :]
4. Jen pro nás žil a pracoval a otcem byl nás všech,
nás v jednotu jak bratry spjal,
[: Kolpingovi sláva čest, otci Kolpingovi čest :]
5. Cti každý otce Kolpinga, jenž založil náš cech,
necht' v celém světě zaznívá,
[: Kolpingovi sláva čest, otci Kolpingovi čest :]

Z historie Kolpingovy rodiny Pasov

Úmysl, jaký si před 150-ti lety předsevzali zakládající členové, platí dodnes : Chtějí se v životě osvědčit jako křesťané a nabízet pomoc druhým. Manželství, rodina, pracovní svět, volný čas, církev a společnost. To je pole, na kterém tento ka-

Druhý zástupce Kolpingova díla ČR Michael Kubík v družném objetí s nejstarším vlajkonošem Kolpingovy rodiny Pasov.

tolický svaz vyvíjí aktivitu.

Již roku 1842 poznal tehdejší biskup Heinrich von Hofstätter osobně "otce tovaryšů" Adolpha Kolpinga. Vyučený obuvník a později kněz mu myšlenku katolického tovaryšského spolku, kladoucího si za cíl náboženskou, sociální a občanskou výchovu, připomněl a kladl na srdce znovu v roce 1852. Biskupova odpověď tentokrát přišla obratem a již roku 1853 vyvíjel tovaryšský spolek v tomto městě, ležícím na třech řekách, svoji činnost. Když sám Kolping navštívil roku 1859 Pasov, měla místní Kolpingova rodina na 240 členů. Ti se již v roce 1868 scházeli ve vlastním domě. V roce 1926 se sídlo spolku stěhovalo do Ludwigstrasse; protože starý dům byl až po střechu obsazen stovkou mladých tovaryšů, kteří zde byli ubytováni!

První světová válka s sebou přinesla první přerušování činnosti. Na znovuoživení činnosti a nápravu škod zbývalo však velmi málo času. V roce 1933, po nástupu nacistů k moci, byly Kolpingovy rodiny rozpuštěny, domy zkonfiskovány a vedoucí členové pozavíráni.

Teprve roku 1946 se podařilo znovu obnovit činnost, která vyústila v otevření Kolpingova domu v roce 1955.

Zde probíhal moderní vzdělávací program v oblastech : mládež, rodina, řemeslo a společnost. V roce 1987 však došlo k prodeji tohoto domu a poté našla asi stovka členů útočiště v budově na náměstí Domplatz. Starají se především o to, aby víra a sociální angažovanost zůstaly i nadále ve společenském povědomí.

V diecézi Pasov je dnes v celkem 28 Kolpingových rodinách (jako v celé ČR) sdruženo 3 400 členů.

Křesťan a válka v Iráku

Na jakou stranu se má křesťan postavit?
(P. Aleš Opatrný)

Křesťan to s postojem k válce v Iráku opravdu nemá lehké. Ví, že principiálně má být proti zlu. A zlem je válka, ve které vždy hynou a trpí nevinní. Zlem je ale právě tak i vláda diktátora, který si přisvojuje takřka božské pravomoci. Nechá se všude uctívat jako božstvo a rozhoduje o bytí a nebytí druhých lidí aniž je někomu odpovědný. A má za sebou masové vraždy a to dokonce chemickými látkami, vůči nimž lidé neměli žádnou šanci. Na jakou stranu se tedy má křesťan postavit? Je v této situaci možné být současně proti válce i proti diktátorovi a to ne jen ideálně, ale reálně?

Přstrosí řešení, nebo útěk do iluzí...

V tu chvíli se nabízejí svůdné únikové alternativy. Tou jednou je "přstrosí řešení". Strčit hlavu do písku a říkat, že nevím, nechci vědět, nijak se mne to netýká. To "oni" ať si to mezi sebou vyřídí. Druhým svodem je jakýsi "útěk do ideálu". Začne se říkat, že se má dál a dál jednat, že selhala diplomacie, že OSN má mít větší autoritu a státy v něm větší jednotu atd. To je jistě obecně pravda. Jenže žijeme v reálném světě a ne ve světě, jaký bychom chtěli mít. A tak je škoda, že v těchto chvílích málokdo připomene Sadámovy předchozí činy - od vyvraždování vlastního nepohodlného obyvatelstva, přes napadení Kuvajtu a nedodržování závazků, až po vyhnání zbrojních inspektorů v devadesátých letech. Ostatně kdo chce, může z dějin dávných i současných vědět, že každý krutý diktátor se především bojí, a proto se drží své moci zuby nehty do posledního dechu. A vyjednávat? O čem by asi vyjednával? Že se dobrovolně vzdá? Nebo že se vzdá své vojenské moci, kterou vše drží v rukách? Toto může očekávat jen naprostý naivka. Může jednat snad jen jako Hitler v Mnichově v roce 1938 s Angličany a Francouzi před rozbitím Československa. Jak tím byl "zachráněn mír" dobře víme.

Kdo navrhl skutečně reálné řešení?

Vzato z jiné strany: lze samozřejmě souhlasit s odporem k válce, lze se právem obávat jednání z pozice síly, které předvádějí Američané. Ale kdo předestřel skutečně realizovatelné řešení, které by teď odstranilo nebezpečí, které Irák představuje? Je velmi nepříjemné, že v dnešní zjitřené atmosféře málokdo myslí na jiná nebezpečí a na jiná bezpráví. Ruský prezident Putin mluví o neomluvitelném porušení práva při útoku na Irák a málokoho napadnou krvavé zásahy sovětských vojsk v Polsku a Maďarsku v padesátých letech a invaze do Českoslo-

Křesťan a válka v Iráku

venska 1968. Nicméně ještě horší je to, co dělá Rusko už léta v Čečensku - a kdo to rozhořčujícímu se Putinovi připomene? Vzpomene-li si na tyto věci náš prezident Václav Klaus takovým způsobem, že řekne: "na světě je přece mnoho násilnických režimů, tak není důvod útočit právě na Irák", projeví moudrost spíš slušící malému českému člověku, který chce mít hlavně sklizenou svou zahrádku, a víc ho nezajímá.

Nejsou ani "dobří", ani "zlí"

Myslím, že jedním z nejtěžších postojů je uznat, že zde nejsou jedni jakožto absolutně dobří (nebo absolutně utlačovaní) - a tak se k nim bez výhrad přidáme, a druzí absolutně zlí. Ježíšův příkaz lásky k bližnímu je těžký, zabraňuje unáhlenému a nespravedlivému souzení druhých a neponechává místo pro výmluvy. Zato vyžaduje jednání. Jan Pavel II. neoznačil za zločince ani jedny ani druhé, ale jednal: poslal své vyslance jak k Saddámovi, tak i k Bushovi. A vytrvale mluvil proti válce. Ale když boj začal, řekl: "nuncius zůstane v Bagdádu a bude trpícím pomáhat, jak to jen půjde."

Lidé mají rádi přehledná řešení

Nepříjemné je, že lidé mají nejraději, když je situace přehledná: buď zcela s Američany nebo zcela proti nim. Naši biskupové ve svém prohlášení z 20.3. se snažili těmto zjednodušením vyhnout. Rozvážně (a asi příliš mnoha slovy) vyjádřili jak odpor k válce, tak poctivé vědomí, že ani oni ani my ostatní asi nemáme dostatečné informace k tomu, abychom mohli vynést nad situací jednoznačný soud. Uznávám, že takto rozvážně a obezřetně formulované prohlášení, navíc dlouhé, je pro dnešní novinářský styl málo použitelné. Nezdá se mi ale, že by si prohlášení zasloužilo výtku jako alibistické, jak ho označuje na Christnetu Tomáš Halík. Spíš bych jemu položil otázku, zda má dostatečné informace. A zda není zarážející, že se tak razantním distancováním od Ameriky a útoku na Irák člověk okamžitě zařadí po bok Ruska a Číny, kam jinak jistě nepatří.

Jak stát proti válce, nepodporovat při tom diktátora a pohybovat se přitom v oblasti reality a ne pouhých krásných přání? To je praktická otázka dne, kterou za nás sotva kdo vyřeší!

Nedělám si iluze, že akce naší armády jsou plánovány z ryzě křesťanských východisek. Přesto se mi ale zdá, že nasazení naší protichemické jednotky v Kuvajtu je takřka "ikonou křesťanského postoje" v této komplikované situaci. Není to ohrožování druhých, není to agrese, není to ale také utíkání za pec, nýbrž nastavení vlastní kůže pro to, aby bojovými látkami nebyli hubeni lidé bojující i nebojující.

Tatínkovské odpoledne v Sušici

Kolpingova rodina Dobrá Voda připravila před vánočními v neděli 22. prosince 2002 akci pro děti s názvem "Tatínkovské odpoledne". Cílem bylo umožnit tatínkům společné vyžití s dětmi na které nemají většinou během týdne čas. Zároveň by tak vznikl pro maminky časový prostor, aby mohly v klidu dokončit zbývající úkoly před vánočními, případně si nerušeně odpočinout. Na pozvánkách i při osobních pozvánkách jsme zdůrazňovali, že maminky i ostatní příbuzní doprovázející děti budou samozřejmě vítány. Ukázalo se, že některé maminky mají předvánoční přípravy již hotové, po odpočinku v klidu netouží a proto přišly s dětmi také.

(Některé děti mají pouze maminku).

Ve farním sále bylo příjemně zatopeno, každý přinesl něco dobrého k ochutnání pro druhé, v kuchyňce někteří uvařili čaj, jeden tatínek přinesl elektrofonické varhany a jedna maminka zapálila svíčky na adventním věnci, který udělal její syn. Za zpěvu koled při doprovodu varhan ochutnávali přítomní přinesené dobroty a vyměňovali si zkušenosti s přípravou na vánoce.

Pro nepřízeň počasí upustili organizátoři od plánovaného výletu do okolí a nabídli přítomným hru "kufr" podle stejnojmenného pořadu v televizi. Hra byla přijata s velkým jásotem, některé děti i jejich rodiče ukázali, že mají značnou dávku vynalézavosti a hereckého nadání. Na vítěze čekaly zajímavé odměny, ani ostatní soutěžící neodešli s prázdnou. Všem se odpoledne moc líbilo a těší se na podobnou akci.

PhDr. Josef Nový

Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla

Slovensko

Kolpingův dům Spišská Kapitula - dům vzdělávání

Kolpingův dům Spišská Kapitula se postupem času změnil na vzdělávací centrum, které je stále více atraktivní pro mnoho společenských skupin. Pravidelně zde zasedá nejen slovenská biskupská konference, ale Kolpingův dům využívají i nadace a ostatní nevládní organizace jako výkonné a velmi vhodné vzdělávací centrum. I Kolpingovo dílo samotné využívá Kolpingova domu k různým vzdělávacím akcím. Organizují se zde jazykové kurzy slovenského jazyka pro zahraniční pracovníky velvyslanectví, dále jazykové kurzy němčiny a angličtiny a konají se zde pravidelné semináře na témata katolické sociální nauky. Právě tyto kurzy mají u členů Kolpingových rodin na Slovensku velký ohlas. Důkazem úspěchu této vzdělávací činnosti je to, že KD Slovensko má dnes více než 20 členů v komunálních zastupitelstvech a jednoho člena v parlamentu. Kromě toho je Kolpingovo dílo na

Slovensku jednou z nejjasněji profilovaných organizací s kladným postojem ke vstupu Slovenska do Evropské unie.

Jižní Korea

KD Jižní Korea zakládá vlastní Kolpingův dům

Kolpingovo dílo Jižní Korea oslaví letos 10. výročí svého založení. Toto jubileum není pro takto malý svaz pouze hnacím motorem ve snaze k založení dalších Kolpingových rodin. Hlavním cílem však bylo mít k této oslavě vlastní Kolpingův dům. Díky velkorysým darům členů získal svaz dům s obytnou plochou 189 m² na pozemku o ploše 1400 metrů čtverečních, 45 km severně od města Pusan. Nyní probíhají ještě opravy domu, které by ale měly být hotovy koncem jara. S tímto domem dostane Kolpingovo dílo Jižní Korea v blízkosti budhistického chrámu Tang-do nejen vlastní centrum, ale i možnost rozšiřovat aktivity svazu. Členové KD Jižní Korea se angažují především prostřednictvím dobrovolnických center, kde se starají o starší lidi, pečují o mládež a organizují programy se zaměřením na ochranu životního prostředí.

Na konci roku 2002 byla založena další Kolpingova rodina ve městě Neoreundol. Kolpingovo dílo Jižní Korea má 11 Kolpingových rodin s celkovým počtem 200 členů.

Hubert Tintelott

Směrnice k pracovnímu tématu "Rodina"

Kolpingovo dílo zaujímá ve svých základních dokumentech jasné a aktuální postoje. Vyslovuje se také k tématu "rodina".

Je rodina základem společnosti, nebo společnost rodině uděluje pouze určité úkoly? S touto otázkou směrnice začaly. Společnost se mění a tím se také mění pojem a definice rodiny. Pro Adolpha Kolpinga byla rodina kořenem lidstva. Tento postoj se proto také odráží ve směrnících k funkci rodiny.

Rodinné porozumění

Kolpingovo dílo chápe rodinu jako přirozeně dané a univerzální spojení, které vzniká dobrovolně (na základě sňatku) a doživotně mezi mužem a ženou s vlastními nebo adoptovanými dětmi. Společné soužití jednoho z rodičů s dětmi je chápáno jako částečná rodina.

Rodina je považována za cvičné pole pro její členy a za zárodečnou buňku každé společnosti.

Název "Rodina jako domácí církev" poukazuje na náboženskou dimenzi rodinné společnosti. Taková společnost je důležitá pro náboženský život. Mladí lidé si osvojují hodnoty a normy prostřednictvím věřících. Moderně vyjádřeno: V rodině jsou děti a mládež socializováni. Také přijímají hodnoty a normy, které jsou důvěryhodné a berou si tyto hodnoty za vlastní. Proto je rodina dle Kolpinga také polem přípravy pro získání schopnosti milovat.

Rodina ve společnosti

Představy o rodině by měly být ovlivňovány vzděláváním v rámci Kolpingova díla. Jeho členové tak dostanou do rukou věcné a odborné informace. Kolpingovy rodiny obdrží doporučení ujmout se tématu rodiny a toto téma aktivně prosazovat. Toto vše je založeno na principu, že rodina je nerozlučně spojena se jménem Kolping.

Základní práva rodin mají být tematizována a diskutována. Plán je jasný: směrnice nemají být pouze krásně formulované věty, ale mají vést ke konkrétnímu jednání. Proto zde hraje výchova a vzdělávání ústřední roli. I s nabídkou vzdělání na téma: příprava na manželství, manželský a rodinný průvodce, rodina a zaměstnání, rodina jako základní jednotka společnosti a pracovního světa, zvláštní ochrana nenarozených dětí a pod.

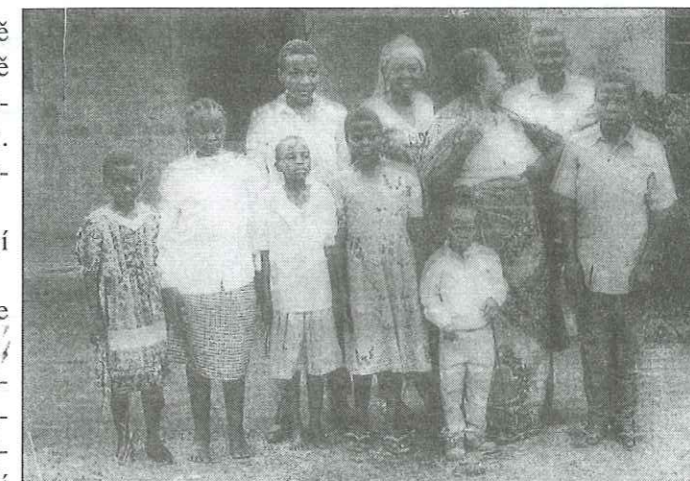
Rodinná vazba

Čím více členové Kolpingových rodin prožívají tuto rodinnou vazbu, tím více se to projevuje na rodinách členů.

Kolpingova rodina tak na sebe bere důležitý společenský úkol a vykazuje tak vlastnosti velké rodiny.

Konkretizace

K tématu Rodina by se měla obracet ve své práci každá Kolpingova rodina. V nabídce Kolpingovy rodiny a Kolpingova díla by neměla chybět tvorba nabídek pro zvláštní

cílové skupiny jako jsou samovychovatelé, zřízení manželských poraden, rekreační možnosti pro rodiny apod.

Všechna tato témata ukazují, že Kolpingovo dílo by mělo co nabídnout. Ale pozor!

Nic dobrého se nepodařilo bez lidského přičinění.

Směrnice vybízejí k jednání, a to na všech úrovních Kolpingova díla. Dokument tvoří základ pro takové jednání a výchozí situaci pro vzdělávací uspořádání pro členy, ale také pro širokou veřejnost.

Claudio Brentini
Kolpingovo dílo Švýcarska

(Převzato z časopisu "Kolping" 2/2003, vydávaného Centrálním svazem KD Švýcarska)

Kolpingovo dílo a Zdislava z Lemberka

Výročí patronky rodin svaté Zdislavy (1252- 2002)

Svatá Zdislava / narozena kol. r. 1220,+ 1252 / je první moravskou svatořečenou. Pochází z rodiny Přibyslava z Křižanova a jeho paní Sibylly; krátký život prožila nejprve mezi rodovým sídlem v Křižanově, brněnským hradem Veveří, kde byl její otec královským a markraběcím purkrabím a také v prostředí dominikánském a patrně i františkánském. Záhy byla provdána za velmože Havla z Lemberka, významného člena králova okruhu. Blahoslavena byla roku 1907 a svatořečena v Olomouci - Neřetíně roku 1995 současně s blahoslaveným mučedníkem Janem Sarkandrem při návštěvě P.P. Jana Pavla II. v naší vlasti.

Její proslulost zachycují pouze dva krátké texty kronik. První je česká veršovaná Kronika tak řečeného Dalimila z let po r. 1304, která zpravuje čtenáře o skonu svaté Zdislavy takto:

" Roku tisíc dvě stě padesát a dva po zrození milného Jezu Krista odešla ze světa Zdislava, paní vzácná, počestná a čistá,

jež pomáhat bédným měla dar.
Pěti mrtvým dala povstat z már,
slepčům kouzlem zrak zpět vracela,
maláty uměla docela
vyhojit, léčila mrzáky
a konala četné zázraky. " (Kapitola 87, první část)

O pár řádků dál Dalimil zpravuje o vyslancích českého krále k volbě římského krále a jmenuje mezi nimi syna svaté Zdislavy Havla Jablonského.

Další zmínka s obsáhlejším popisem rodu je od Jindřicha Řezbáře v latinsky veršované Kronice kláštera žďárského z roku 1300. Fragmentárně vyjímám:

" ...V tom počtu paní a dívek byla i šťastná Sibyla tenkrát. Od ní založen byl náš klášter, a od Přibyslava, kterýžto pán si vzal tu Sibylu později za choť;... Z toho manželství pak tři dcery překrásné vzešly, kterým v pozdějších letech se dostalo veliké chvály; mimo to manželé tito pak zplodili ještě dvě děti, chlapce, jež nazvali Petrem, a děvče, jež Libuškou zvali. První z oněch tří dcer se Zdislava zvala, ta druhá Eufemie a třetí, té nejmladší ze všech, pak jméno Eliška dali. A pak, když dospěly byly ty dívky, Havel, Boček a Smil si za manželky je vzali. Havel, z Jablonné zvaný, si vyvolil Zdislavu za choť, bez úhony s ním žila a rovněž mu zrodila dítky: Havla a Jaroslava - však Havel žil jenom krátce - a pak Markétu dceru, jež krásná a vznešená byla...." (Z kapitoly druhé)

Dějepisíci pak přináší některé další souvislosti a podrobnosti z archívních dokumentů. Životem svaté Zdislavy se zabývali zejména Ambrož Svatoš, Zdeněk Kalista a Jaroslav Durych. K další zdislavské literatuře náleží práce Bartoloměje Vrátného a Jaroslava Němce. Literární podání života světice podala Alena Vrbová. V souvislosti se svatořečením vyšlo množství sborníků a dalších prací se zdislavskou tematikou. Obraz světice s rodinou namaloval ke svatořečení Jaroslav Šerých; následný průzkum pozůstatků světice potvrdil fysiognomickou věrnost, shodu obrazu s rekonstruovanou postavou a tváří světice ve studii Emanuela Vlčka.

Svatou Zdislavu připomínáme z několika důvodů. Především je patronkou rodin, má tedy na galerii světců Kolpingova díla, hned vedle blahoslaveného Adolpha Kolpinga, to nejčestnější místo; můžeme se k ní obracet jako k přímluvkyni a ochránkyni Kolpingova díla a jeho rodin-

Kolpingovo dílo a Zdislava z Lemberka

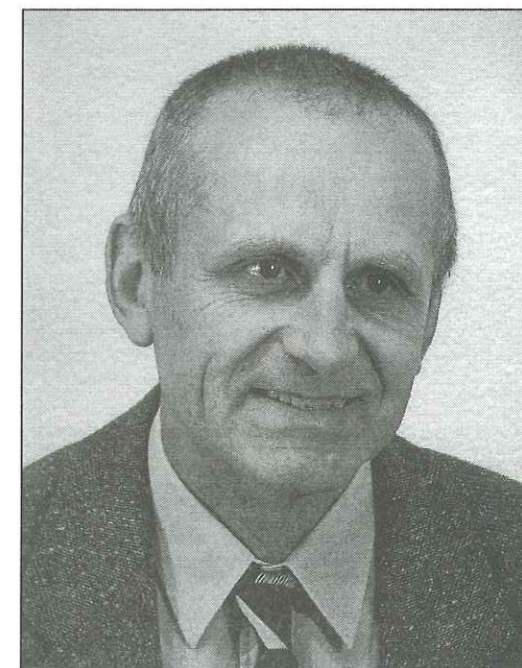
ných společenství. Svatá Zdislava tak významným způsobem spojuje Kolpingovy rodiny České republiky s ostatními rodinami Kolpingova díla na celém světě. Není nadsázkou, řekneme-li, že jsme přesvědčeni o dalším růstu úcty k této naší světici. Vždyť rodiny na celém světě pod tlakem zesvětštělého prostředí prožívají krize a tragédie, kterých není dnes ušetřen téměř nikdo. Můžeme tedy využít mocné přímluvy naší světice, aby nám a rodinám opravdu celého světa přispěla svou pomocí, aby přiblížila i v těžkých dobách Kristovo království a příklad Svaté Rodiny.

Jsou zde i souvislosti další. Tak jako uctíváme i na četných poutních místech rodiče Panny Marie, svatého Jáchyma a Annu / například nad cisterciáckým klášterem u Pohledu, kousek od Havlíčkova Brodu /8/, máme příležitost poklonit se památce rodičů svaté Zdislavy. Je pro nás zvláštní, že každý z nich je pochován na jiném místě. Otec, pan Přibyslav je pochován u Minoritů v Brně v kostele svatých Janů, maminka, paní Sibyla prožila svoje vdovská léta v práci pro žďárský klášter cisterciáků i se svou další dcerou a obě jsou zde také pochovány. Patrně i pan Přibyslav by jako zakladatel spočinul ve žďárském konventním kostele Nanebevzetí Panny Marie, ale zemřel ještě dříve, než byly položeny první základy a než byla půda kostela posvěcena.

Společnost Cisterciána Sarensis, která s Kolpingovým ústředím ve Žďáře spolupracuje, připravuje z podnětu Otce Dr. Ambrože Svatoše, O.P. již od roku 1989 uctění památky rodičů svaté Zdislavy vybudováním kultovního místa s důstojnou mozaikovou výzdobou přístupových prostorů. Autorem mozaik je mistr Jaroslav Šerých, první čtyři byly realizovány Františkem Tesařem z Čáslavi. Kdo ze čtenářů navštívil žďárský klášter, mohl již mozaiky spatřit - zatím provizorně uložené - v severní pohřební závěrové kapli severní lodi konventního kostela NPM. Prosíme o modlitby, aby se celé dílo zdařilo ke cti a slávě Svaté Rodiny a svaté Zdislavy a jejich rodičů, aby se zdařilo naplnit vizi velkého zdislavského ctitele, exprovinciála dominikánů Otce ThDr. Ambrože Svatoše, který touží spolu s námi po tom, aby toto posvěcené místo mohlo být stálou příležitostí pro obnovu rodin, pro nedožrnný význam obnovy celé společnosti. Na starobylé Libicko-žďárské zemské stezce poblíž místa, kde první velký český Evropan svatý Vojtěch kolem r. 984 vysvětil první nedochovaný dřevěný žďárský kostel tak pomalu roste dílo, které se s pomocí Boží může stát místem setkání, proseb a díky mnoha rodin Kolpingova díla z celého světa. Tušíme, že Bůh si nevybral místo pro naše české ústředí náhodou. Jakoby se naplňoval skrytý smysl díla postupně, po etapách. Nyní vidíme, že přes propasti staletí jakoby si podá-

vali ruce dva světci, spojující české a německé prostředí v evropském nadnárodním společenství. Oba mají na starosti rodiny: blahoslavený Adolph Kolping i svatá Zdislava z Lemberka. Oba věnovali svou péči sociálně slabým, oba naléhali na své okolí, aby změnilo radikálně své přístupy a oběma se dařilo otevírat srdce bližních a budovat nové společenství lásky. Skrytě zde působí milost, kterou s sebou vnesla na Vysočinu i matka světice, paní blažené památky Sibyla, původem z království sicilského. Přišla jako vyslanec dalekých krajů a vytříbené kultury v průvodu budoucí královny Kunhuty, přišla jako budoucí matka první moravské světice. Není to předznamenání obrazu Evropy, integrované v duchu křesťanské kultury?

Petr Peňáz

Dětský karneval v Blansku

Společnost Katolického domu v Blansku a Kolpingova rodina Blansko uspořádali v neděli odpoledne 2.3.2003 již tradiční dětský karneval. Pro děti v maskách byly připraveny hry, soutěže, občerstvení, hudba i bohatá tombola. Nejmenší děti do 4 let přednesly básničku nebo zazpívaly písničku, samozřejmě za odměnu. V závěru první části karnevalu proběhlo vyhodnocení masek. Odměnu za nejstaršího účastníka si odnesla třináctiletá princezna se zlatou hvězdou na čele Alena Gricová. Nejmladší odměněnou byla devítiměsíční Zuzanka Hasoňová, převlečená za verveku. Jako nejhezčí masky (výběr byl velmi těžký) byly vyhodnoceny a odměněny tři z dětí: Martin Šebek (4,5 roku) - mušketýr, Adélka Hasoňová (17 měsíců) - myška a Jáchym Kurbel (13 měsíců) - ježek. V druhé části karnevalu - diskotéce - předvedly děti svoje taneční umění. Premiéru v moderování karnevalu měli Ondra Dyčka a Michal Mrázek a zvládli to na jedničku.

Účast necelých 300 lidí, kdy převahu měly děti v maskách, je závažkem pro pořadatele v tradici karnevalů pokračovat.

Josef Kupčák
V Blansku dne 6.3.2003

Křesťan a Evropská unie

V nejbližší době se Vám možná dostane do rukou (nebo snad už dostala) brožura vydaná Ministerstvem zahraničních věcí ČR s názvem „Brány Evropské unie otevřeny“. Brožury by se měly dostat do každé farnosti a jsou určeny především věřícím. Přinášíme Vám některé statě z této publikace, která bude jistě zajímavá pro ty z Vás, kteří ještě nejste rozhodnuti, jak se vyslovíte při referendu o vstupu ČR do tohoto společenství. I těm z nás, kteří již jsme rozhodnuti dát svůj hlas pro vstup ČR do EU, možná tato brožura pomůže zodpovědět některé nejasnosti.

My, členové Kolpingova díla ČR (a současně Mezinárodního Kolpingova díla), máme již své zkušenosti se členstvím v organizaci celoevropského charakteru. Touto organizací je „Kontinentální rada“, která sdružuje evropské národní svazy Mezinárodního Kolpingova díla. Každý národní svaz, tedy i Kolpingovo dílo ČR, má v tomto sdružení svého zástupce, který se účastní pravidelných zasedání Kontinentální rady a spolurozhoduje tak o společných věcech. Mohli jsme si tedy udělat obrázek o tom, jaké to je, být součástí organizace celoevropského charakteru a aktivně se tak podílet na „psaní příběhu svého života“.

Michael Kubík

Zde přinášíme některé statě z této brožury.

Sjednocená Evropa musí mít základ, na kterém se její jednotná budova může budovat. A základem této musí být bezpečně Evropa hodnot, na nichž vyrostla, a to především křesťanských. Tak Evropa žila zhruba patnáct set let. A v průběhu její historie, kdykoliv síla této duchovní dimenze zeslabovala, byly vždy velké snahy znovu její duchovní základ posílit. V našich dějinách máme velkou tradici i velké osobnosti svatého Vojtěcha, který s Otou III., císařem německým, vedl ve své době rozhovory o jednotě Evropy. Oba ji chtěli postavit především na duchovních křesťanských základech. A Jiřík z Poděbrad, Jan Amos Komenský? Máme tedy tradici.

Zvláště pár posledních desetiletí sjednocovacího procesu ukazuje, že Evropu nelze sjednotit bez duchovního základu. Sjednocovací prostor a proces vyžadují kultivaci, obnovování a hledání duchovních kořenů. Ne všichni jsou si plně vědomi této skutečnosti. Jde o to, abychom do Evropy vstupovali právě s vědomím, že nejde jen o to, kolik eur dostaneme, jaké příspěvky získáme, ale že jde také významně o to, co dáme. Jde o to, abychom měli vizi a dokázali kultivovat a pomáhat na cestě hledání duchovních kořenů. Tím také můžeme hodně přispět.

Kardinál Miloslav Vlk
Pro BBC, 24.12.2002

Prospěla Evropská unie poválečnému vývoji v Evropě?

„Nikdo nepochybuje o tom, že při vytváření Evropské unie mohou vyvstat veliké těžkosti. Někdo může namítat, že pro dosažení tohoto cíle a jeho akceptování všemi národy Evropy v psychologickém rozměru bude nevyhnutelné počkat, abychom se všichni odpoutali od událostí poslední války. Není možné však čekat. Pokud nám skutečně záleží na tom, aby tato unie splnila svůj účel a pokud toužíme, aby plodným způsobem pomohla věci svobody a evropského smíření, věci hospodářského míru a celosvětové politiky, je nejvyšší čas, aby se unie stala skutečností. Někteří si dokonce kladou otázku, zda již není pozdě.“

Pius XII.
Projev na kongresu Evropské unie federalistů, Řím 11.11.1948

Zcela zásadní vliv bude mít náš vstup do Evropské unie na naše děti. Již dnes se mnohé z nich snaží studovat na středních nebo vysokých školách v členských státech Evropské unie. Velmi často obdrží stipendium. Ale hodně často musí platit školné pouze proto, že nepocházejí z členské země Evropské unie a mnohdy, v případě, že je školné povinné pro všechny, je školné našich studentů daleko vyšší. To se změní. Změní se také jejich možnost hledat si zaměstnání v Unii. I když bude existovat přechodné období, které by mělo svobodu hledat si práci v Evropské unii na čas omezovat, mnohé státy Unie již dnes daly najevo, že toto omezení nebudou aplikovat. Unie samozřejmě pomůže naší zemi při rozvoji regionů, budování dálniční nebo železniční sítě. Již dnes mnohé obce a města v příhraničních okresech vybuďovaly nebo budují ekologicky vyhovující systémy odvodů odpadních vod, čističky atd. V rámci svých fondů přispěje Unie k rozvoji našich regionů. Podmínkou bude, aby naše regiony naplánovaly rozvojové projekty (stavby a opravy silnic, železnic, čističek odpadních vod atd.), které vyhoví schvalovacím kritériím Evropské unie. Regionální pomoc Evropské unie pomohla zlepšit život občanů v Irsku, Španělsku, Portugalsku nebo Řecku. Její strukturální a regionální fondy pomáhají ve Francii, Itálii, na severu Švédska a Finska nebo v Dánsku. Není důvod, abychom z této pomoci nemohli těžit také my v České republice, budeme-li členy Unie. Samozřejmě, že členství v Evropské unii neznamená, že se každý z nás stane bohatším po vstupu naší země do Evropské unie. Naše země ale bohatší bude. Bude součástí úspěšného hospodářského členství, které kombinuje touhu po ekonomickém úspěchu a růstu a zároveň sleduje, aby bylo pomoci slabším, v Unii i mimo ni. Bude součástí skupiny evropských zemí, pro které je mír základní hodnotou současných vztahů v Evropě a ve světě. Pro zemi, která leží uprostřed Evropy a zakusila příkoří okupace a ztráty svobody, není účast v Evropské unii alternativa. Naše republika na vstupu do Unie neprodělá. A pokud na vstupu neprodělá naše republika, pak na něm neprodělají ani její občané.

(Převzato z brožury "Brány Evropské unie otevřeny, vydané Ministerstvem zahraničních věcí ČR)

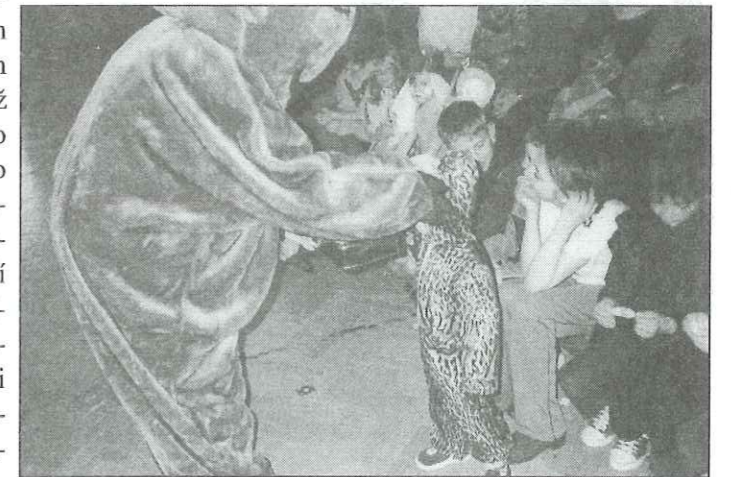

KR Starý Plzenec

Dětský karneval. Karneval se uskutečnil 23. února v místní Sokolovně. Byla neděle odpoledne a na to, že právě řádila chřipková epidemie, přišlo dost dětí. Velký úspěch opět sklidili naši automodeláři, kteří předváděli své modely v akci. Dále jsme letos v našem městečku zorganizovali ve dnech 5., 6. a 7. ledna Tříkrálovou sbírku. Paní Komínková zašla do školy a zapojila do této akce také některé děti. Udivilo jí, že se přihlásilo tolik dětí. Celou akci zahájil 5. ledna pan starosta před radnicí, kam dojeli tři králové na koních. Pak už vyrazilo do ulic osm skupinek koledníků. V sobotu svolala paní Komínková všechny koledníky na faru k posezení. Vedoucí kroužku ručních prací (kroužek KR St. Plzenec) vyrobila každému koledníčkovi z látky na památku postavu jednoho ze tří králů. Hostitelka paní Komínková upekla pro děti dort a dospělí si s chutí zakousli "Kolpingův štrůdl". Z Velké Bíteše nám poslali další finanční pomoc pro postižené povodněmi, tentokrát 25 000,- Kč. 8. února 2003 jsme tyto peníze předali třem rodinám. Pan Bureš obdržel 10 000,-, pan Krauz také 10 000,- a paní Karesová 5 000,- Kč. Jeden obdarovaný se vyjádřil, že je to dar z nebe! Nechal si udělat nová okna, protože se mu ta stará následkem povodní zkroutila. Stále si však lámal hlavu, jak sežene tak rychle peníze na jejich zaplacení. Za to vše patří dík štědrým bítešským dárcům, a především pak manželům Lajkepovým z Kolpingovy rodiny Velká Bíteš, kteří sbírku již podruhé zorganizovali. V sobotu 22. března se po úklidu okolí kostela uklízelo prostranství okolo rotundy na Hůrce. Zde jsme samozřejmě také pomáhali. V sobotu 12. dubna čekáme hosty ze švýcarské Kolpingovy rodiny Möhln, kteří podporují naše aktivity. V pondělí 14. dubna je pak vystřídají přátelé z Rödermarku v Německu v čele s panem Hartmannem (viz. článek ve Zpravodaji 1/2003). Ve svatém týdnu půjdeme popřát radostné velikonoce starouškům do Domova s pečovatelskou službou. Vyrábíme pro ně malé pozornosti. Vždy mají z naší návštěvy velkou radost!

Na závěr ještě připomínám možnost ubytování na faře ve Starém Plzenci, nebo ve stanech v termínu 14.-24. července na farní zahradě. Stany zde mohou zůstat stát po našem táboře.

Zdeňka Komínková
předsedkyně KR Starý Plzenec

Šibřinky 2003 v Kunštátě

V podvečer 1.března 2003 se stěny Kunštátského kulturního domu oděly do slavnostního a zanedlouho začala celá budova ožít díky vlnění, které vysílala pozitivně naladěná a již osvědčená skupina Studio K řízená panem Kučerou. Když k tomu připočítám tanec, smích, zpěv,... Tak to byly letošní Šibřinky - již šesté v pořadí.

Po celý večer se sálem nesla uvolněná, pohodová a veselá nálada. Opravdu jsem se nesečkala s někým, kdo by vypadal znučeně. Na jedné straně sálu na mě již po příchodu mávali hawaiiané a když kolem mě projeli na koloběžce Hurvínek s Máničkou, notně se mi z toho množství masek zamotala hlava. Vtom již nade mnou stál doktor z hor a po jeho boku krásná sestřička Euthanazie, která mne rázem vyléčila zázračnou medicínou.

Na zaplněném tanečním parketě se roztáčely nejrozmanitější masky, k nim se nezdráhala přidat skupinka vozíčkářů z Brna, která nás oslňovala světly svých elektrických vozíků i tancem na nich.

Myslím si, že ti co neváhali, oprášili nějaký ten kostým a přišli, jistě neprohloupili. Já jsem se tedy bavila skvěle a už se těším na další Šibřinky. Ať žijí Šibřinky 2004.

Lucie Poláková

Největší česká Kolpingova rodina má sídlo v Kunštátě

Budova fary v Kunštátě, kde má své zázemí místní Kolpingova rodina.

V úterý 18.března se na faře v Kunštátě sešli členové místní Kolpingovy rodiny, aby zrekapitulovali své aktivity za rok 2002 na výroční členské schůzi, které jsem se jako zástupce Centrálního svazu také zúčastnil. Toto příjemné posezení bylo věnováno nejen vzpomínkám, ale současně členové KR Kunštát upírali svůj zrak do budoucna.

Co je tedy v Kunštátě nového? Především došlo ke změně duchovního správce. Místo P. Víta Fatěny, který nyní působí v Ivančicích, nastoupil do Kunštátu nový farář P. Pavel Kafka. Kolpingova rodina se ve své činnosti věnovala především práci s dětmi a mládeží. Zde vyniká akce "Šibřinky", která každoročně přiláká do místního kulturního domu mnoho návštěvníků především z řad mládeže. Dále Kolpingova rodina Kunštát (největší z českých Kolpingových rodin - 77 členů !) vzala pod svá křídla taneční skupiny mladších a starších dívek a také pěvecký sbor. Prázdniny potom patří pravidelně dětskému táboru, který se loni konal v rekreačním ob-

Největší česká Kolpingova rodina má sídlo v Kunštátě

jektu Kolpingova díla v Českovčovicích u Blanska. Veškerá tato činnost má ve městě Kunštát kladnou odezvu a tak není divu, že i Městský úřad v Kunštátě neváhá také finančně její činnost podpořit. Vedení Kolpingovy rodiny však nečeká pouze se založenýma rukama na to, co jim kdo dá. Sami se aktivně snaží získat finanční prostředky pro svoji činnost a tak předseda KR Alois Havelka nedávno podal žádost o podporu činnosti Kolpingovy rodiny adresovanou krajskému úřadu. Dále k tradičním zdrojům financí patří například sběr železného šrotu, nebo výtěžek z již zmiňovaných Šibřinek.

Při výčtu činnosti nesmím zapomenout na každoroční společné dovolené, které Kolpingova rodina pro své členy a příznivce pořádá. V loňském roce navštívili slunnou Itálii a letos to budou lázně Velký Meder na Slovensku.

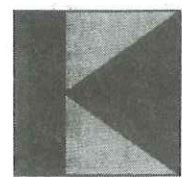
Z Kunštátu jsem odjížděl sice za tmy, ale prozářen dobrým pocitem z tohoto milého společenství !

Michael Kubík

Předseda Kolpingovy rodiny Alois Havelka obklopen věrnými členkami.

102. Jahrgang
September 2002

Kolpingblatt

ZEITUNG DES KOLPINGWERKES DEUTSCHLAND

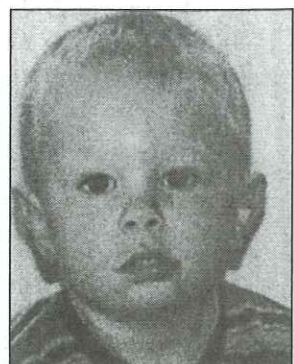
Dobry důvod pro to stát se členem - tři nováčci v Kolpingu

Maria Rauch (2roky)

Kolpingova rodina Herrieden

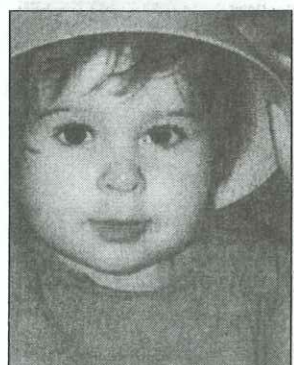
Při křtu se mě taky nikdo neptal, jestli chci v kostele být. Proto za mě maminka rozhodla, že budu členkou Kolpingu. Mám v tomto kolektivu vyrůstat než budu dost velká, abych se sama rozhodla.

Marco Martinez Markworth (2)

Kolpingova rodina Ricklingen

S tatínkem a maminkou jsme vstoupili do Kolpingovy rodiny. Zde mají každý pátek kroužek, kde si děti hrají. Chodí nás tam 10 a maminka říká, že je to pro mě dobré, když se setkávám se stejně starými dětmi. Jí se moc líbí, jak zde všichni drží pohromadě - mladí i starí. Můj dědeček s babičkou jsou již 30 let členy Kolpingovy rodiny. V pátek si se mnou ale hrát nechodí. Přesto se již na pátek těším.

Anna-Maria Mohr (2)

Kolpingova rodina Ziegelhausen

Naposledy, když jsme si s dětmi z Kolpingovy rodiny hrály, to bylo moc prima! Hrály si s námi dvě starší děvčata, takže si maminka mohla ve městě vyřídit co potřebovala. Spolu s tatínkem se v prosinci stali členy Kolpingovy rodiny. Nechtěli vstoupit do jakéhokoliv spolku, ale do nějakého křesťanského. A v Kolpingu se jim líbilo, jak všichni drží spolu.

Výlet mládeže KR Velká Bíteš do Schrobenhausenu

Ve čtvrtek 20. února 2003 jsme se konečně vydali na cestu do Schrobenhausenu. Jeli jsme tam navštívit kamarády z naší partnerské Kolpingovy rodiny. Původně jsme tuto návštěvu plánovali již na Silvestra, ale tehdy nám nepřálo počasí.

Naše setkání bylo velmi radostné, dlouho jsme se na to už všichni těšili! Už minulý rok jsme si při jejich návštěvě u nás i naší ve Schrobenhausenu velmi dobře rozuměli, a tak jsme se chtěli zase znovu vidět a dále rozvíjet tyto naše dobré vztahy.

Cestu jsme absolvovali bez potíží, nikde jsme kupodivu nezabloudili a v Německu nás po mracích doma přivítalo slunce. Dorazili jsme asi v 18 hodin k tamnímu Kolpingovu domu. Sotva jsme zastavili, vyběhli z "boudy" (chatka u Kolpingova domu využívaná mládeží) Flo, Claudia a Martina, aby nás přivítali. Až jsme se doobjímali, byli jsme v "boudě" mile pohoštění. Později přišli i ostatní, s kterými jsme se už znali nebo i neznali. Večer jsme se ubytovali v rodinách.

Druhý den jsme po vydatné snídani vyrazili na prohlídku asi do 20 kilometrů vzdáleného Neuburgu. Naše paní průvodkyně byla moc milá a mluvila velmi srozumitelně, takže jsme jí všechno dobře rozuměli. Ukázala nám celé historické jádro kdysi velmi významného města. Na večeri nás všechny pozvali rodiče našich kamarádek Caroly a Martiny. Po večeri nám jejich tatínek předvedl několik opravdu výjimečných kouzelnických triků, které jsou jeho koníčkem. Až se nám tomu nechtělo věřit a oči nám div nevypadly z důlků! Večer jsme trošku popíjeli a hráli hry v "boudě", v noci si pak šli zatancovat do místního centra mládeže, kde se pořádala diskotéka. Spát se šlo až k ránu...

V sobotu tvořila hlavní náplň dne návštěva Německého musea v Mnichově. Do musea jsme se dostali až asi po třech hodinách. Ne že by Mnichov byl tak daleko, ale nedařilo se nám dlouho museum najít. A to i přesto, že jsme měli asi tři mapy. Ale byla při tom bloudění legrace a viděli jsme celý Mnichov, včetně olympijského stadionu. Německé Museum by se dalo přirovnat k Národnímu museu v Praze - svými expozicemi je zaměřeno na rozmanité oblasti lidského života. Poněvadž je museum velmi rozsáhlé, nestihli jsme si samozřejmě prohlédnout všechno. Z toho, co jsme viděli, byla nejzajímavější těžba nerostů, kde bylo možno nahlédnout do

Výlet mládeže KR Velká Bíteš do Schrobenhausenu

historie i současnosti tohoto odvětví. Po návratu do Schrobenhausenu jsme si chvíli odpočinuli a večer následovala rozlučková party, která se konala ve sklepě Kolpingova domu uzpůsobeného k podobným akcím. Bylo nám veselo, ale i smutno že už zítra odjíždíme.

V neděli ráno jsme šli společně na mši svatou. Po ní nám naši kamarádi přichystali oběd - tzv. raklet, což je opékání masa a různých příloh (zelenina, sýry, brambory, houby...) na speciální velké pánvi. Po obědě jsme se už museli rozloučit a vyrazit na cestu k domovu.

Všem pěti se nám opět ve Schrobenhausenu velmi líbilo a už se těšíme na naše další setkání v létě, kdy spolu všichni strávíme týden u nás.

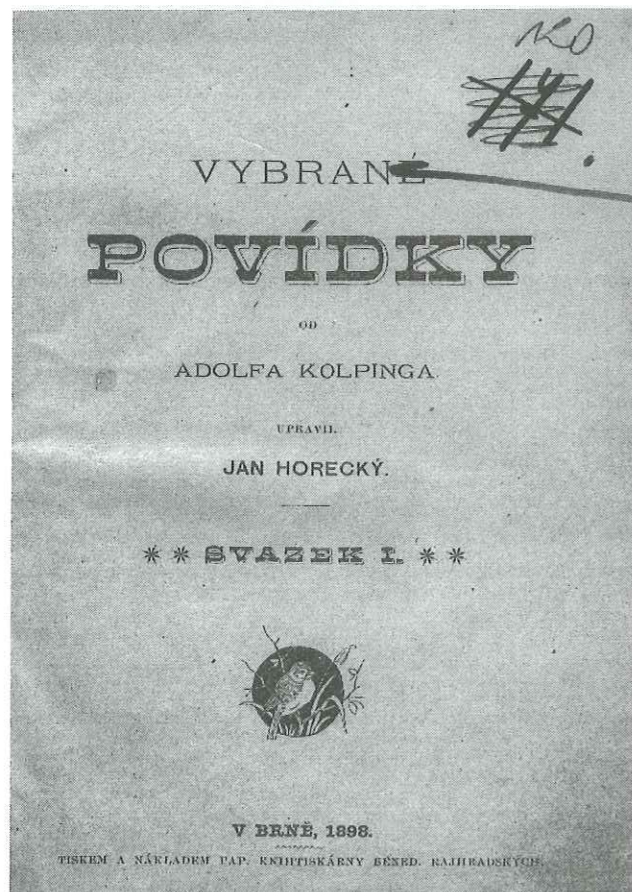
Článek a více fotografií najdete na stránce www.krvelkabites.kolping.cz.

Michaela Macounová a Aleš Koubek

Víte, že ...

tiskem a nákladem Papežské knihtiskárny benediktinů rajhradských v Brně roku 1898 vyšla knížka •Vybrané povídky, jejímž autorem je Adolph Kolping? Povídky jsou čtyři, přeložil je Jan Horecký. Jejich názvy: Kříž pod lipami; Zůstaň doma; Ze života osvícence a Sousedova Madlenka. Celá knížka má 150 stránek malého kapesního formátu, vázaná do papírových tuhých desek a pod titulem je označena jako "svazek I." Text je po jednom století od překladu a jeden a půl století od doby vzniku samozřejmě archaický, ale dojíká svou prostotou, která ukazuje čistou duši autora a je dalším dokladem jeho svatosti. - Náš objev z pozůstalosti navíc dokazuje, že knížka byla ještě v roce 1922 evidována jako majetek Čtenářského kroužku v Moravských Křižánkách pod č. 120 a předsedou tamní knihovnické rady byl Jan Kubík. Je možné, že někde objevíte druhý svazek zmíněných povídek Adolpha Kolpinga, nebo jinou památku na něho. Dejte nám prosím v tom případě vědět do redakce!

Petr Peňáz

Aktuality

Novým velvyslancem ve Vatikánu bude Pavel Jajtner

4.3. 2003 16:28 ČTK (Praha)

Po více než půl roce se opět obsadí křeslo českého velvyslance ve Vatikánu. Stane se jím někdejší velvyslanec v Rakousku Pavel Jajtner, který tak nahradí exministra, diplomata a herce Martina Stropnického, řekl mluvčí ministerstva zahraničí Vít Kolář. Do Vatikánu by Jajtner měl odjet v nejbližší době.

Český velvyslanec ve Vatikánu je akreditován též u Svrchovaného řádu maltézských rytířů a v Republice San Marino.

Vatikán stále čeká na to, až Poslanecká sněmovna projedná smlouvu upravující podmínky působení katolické církve v ČR, mimo jiné v kultuře, školství, zdravotnictví a v sociálních věcech. Mezinárodní smlouva může začít platit, až když ji schválí parlament a podepíše prezident republiky.

Kardinál Vlk hodnotí nového prezidenta zdrženlivě

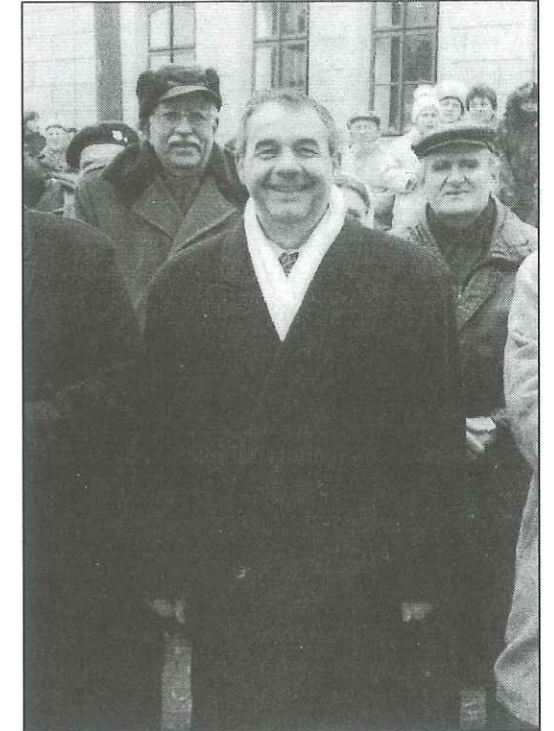
4.3. 2003 21:04 ČTK (Praha)

Kardinál se dnes vyhnul přímému hodnocení osoby Václava Klause. Na dotaz, jak vidí budoucí spolupráci a sousedství s Klausem na Hradčanech, pražský arcibiskup Vlk řekl: "Doufám, že při případných kontaktech a jednáních s prezidentem, pokud se bude jeho funkce dotýkat oblasti církve, uděláme ve smyslu nových předsevzetí Václava Klause i nové zkušenosti."

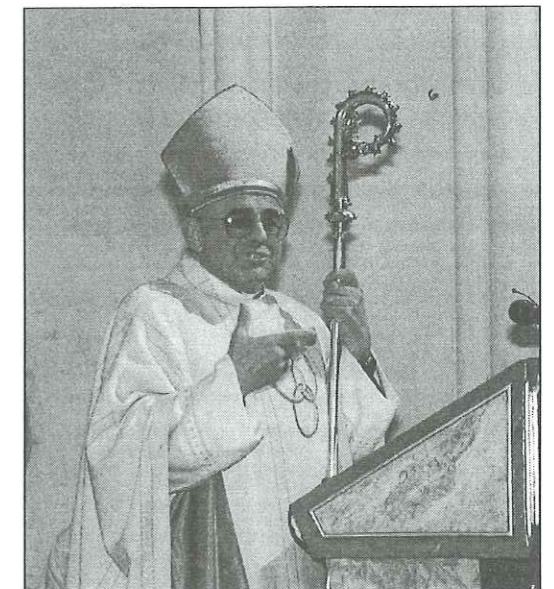
Dodal, že s Klausem měl v uplynulých deseti letech možnost vícekrát jednat, zvláště jako s premiérem. "Způsob, obsah i výsledky byly vyličený v dokumentu České biskupské konference Přehled jednání mezi státem a církvemi v letech 1990 až 2000," řekl dnes bez bližšího komentáře Vlk.

Už před dvěma lety nicméně uvedl, že za Klausových vlád se žádná dohoda mezi státem a církvemi neuskutečnila. V roce 1996 podle něj Klaus řekl, že se o dořešení vztahu státu a církvi zasadí osobně. "Nic z toho nebylo," konstatoval v roce 2001 Vlk.

V roce 1997, v době vládní krize a rozkolu v ODS, Vlk kritizoval Klausův pragmatismus a ekonomismus a uvedl, že požadavek na jeho odstoupení z funkce premiéra je logickým závěrem politického vývoje poslední doby. Kardinál tehdy sklídl kritiku za to, že byl v protiklausovském stanovisku víc osobní, než se patří.

Pavel Jajtner je velkým příznivcem Kolpingova díla České republiky již od jeho založení. Takto dobře naloženého jsme ho zastihli při svěcení Kolpingova domu ve Žďáře nad Sázavou v roce 1996.

Kardinál Vlk při slavnostní mši svaté u příležitosti svěcení Kolpingova domu ve Žďáře.

Nový prezident očima představitelů náboženského života

Tomáš Halík:
"Byli jsme před Klausem, budeme i po něm."

Ludmila Hamplová
3.3. 2003

Pouhých 142 hlasů stačilo Václavovi Klausovi ke zvolení prezidentem. Stalo se. Česká republika je státem malým, různé reakce na sebe nenechaly dlouho čekat. Jak přijímají tento fakt představitelé náboženského života? Dokázaly církve překročit diplomatickou slušnost a daly najevo svůj názor? Jak kdo a jak výrazně.

"Jménem katolických biskupů českých a moravských diecézí vyslovuji uspokojení nad tím, že naši zákonodárci splnili svou povinnost a v demokratické volbě zvolili novou hlavu našeho státu. Nově zvolenému prezidentovi České republiky Václavu Klausovi vyslovuji své blahopřání. Hlavě státu vyprošujeme Boží požehnání pro všechny kroky k prospěchu naší vlasti a všech občanů." Takto reagoval arcibiskup Graubner v oficiálním prohlášení České biskupské konference. Plzeňský biskup Radkovský rovněž zdůraznil roli modlitby: "Je třeba, abychom se za něj modlili a doprovázeli ho v jeho nelehkém úkolu."

Ekumenická rada církví, podle slov svého předsedy, biskupa církve slezské evangelické, Volného, doufá, že si nový prezident uvědomí křesťanské základy. "Demokracie vyrůstá z křesťanských hodnot. Nejde o to, aby byli křesťané na výsluní - očekáváme, že Václav Klaus bude prezidentem všech občanů a že se občas ke křesťanským kořenům a hodnotám, patřícím ke sjednocující se Evropě, přihlásí a že je podpoří," řekl biskup Volný.

Avšak i církevní kruhy umějí dát najevo své emoce. Jedním těch, kteří volbu Václava Klause radostně vítali, byl patriarcha Československé církve husitské Schwarz. "Máme radost, že se léta hlásí k Církvi československé husitské." I nadšenci mají svá přání.

"Očekáváme od něho, že stejným způsobem, jakým budoval demokratickou pravicovou stranu, bude nyní dál budovat v České republice demokratický stát," prohlásil Schwartz. CČSH je třetí největší náboženskou denominací u nás.

Konzervativní hnutí Una Voce je Klausem okouzleno. Konzervativci však spojili vyjádření k nové hlavě státu s veřejným napadením kardinála Vlka: "I přes jeho nepochybný neutrální postoj vůči římskokatolické církvi se s Václavem Klausem dá jednat - rozhodně lépe než se sociálními demokraty. Nesmí se ale postupovat tak nešťastně, jak to zatím se všemi vládami dělal kardinál Miloslav Vlk." Hnutí Una Voce se líbí Klausova skepse k EU a hned přidává svou naději: "Doufáme, že Václav Klaus zaujme realističtější postoj k naší případné integraci do Evropské unie." A nezapomněli ani na církevní majetek. "Václav Klaus bude vůči nárokům římskokatolické církve pozornější."

Osoba Václava Klause vyvolává i rozpaky a obavy. Prof. Halík neskrývá svou skepsi. "Václav Klaus je pro mne ztělesněním téměř pravého opaku názorů, hodnot a vlastností, které bych od nástupce Václava Havla očekával, je pro většinu společnosti symbolem "Doby Kožené a Železné", která už jednou musí skončit. Nemohu se zbavit obav z velmi negativních dopadů této volby jak na domácí politickou scénu a mezinárodní vztahy, tak na morální klima české společnosti - a budu velmi rád, pokud se mé obavy nesplní." Ale Prof. Halík vidí i jistou naději bez ohledu na to, kdo je novým prezidentem. "Avšak nepropadněme pesimismu: byli jsme před Klausem, budeme i po něm."

Převzato ze serveru www.christnet.cz

Smířené sousedství v srdci Evropy

Prohlášení biskupských konferencí České republiky a Rakouské republiky

Evropský kontinent jako celek

V těchto dnech stojí Evropa před velkou výzvou. Poprvé v historii existuje vyhlídka na sjednocenou Evropu, která spojí své národy na základě demokracie a lidských práv, bez válečných rozepří a násilí.

Evropské národy dnes prožívají skutečnost, že státní hranice mezi nimi přestávají být dělicími čarami. Na mnoha místech však stále existuje jiný druh hranic, které mezi nimi vytvořil nacionalismus 19. a 20. století. Tehdy vzniklé hranice a totalitní režimy národního socialismu a komunismu vyvolaly nepřátelské nálady a do hloubi narušily plodné soužití ve sféře duchovní, kulturní i hospodářské, které trvalo po staletí. Toto strašlivé dědictví postihlo i obě naše země.

Naše generace je nyní povolána proměnit tyto dělicí čáry znovu v prostory k setkávání, aby nadání a charismata, daná těmto národům od Boha, mohla znovu rozkvést a v mírovém soužití přinášet ovoce.

Nutným předpokladem pro takový mír je připomínání minulosti a smíření. Tento mír začíná v srdci člověka a je milostí, kterou nám chce darovat Ježíš Kristus, zdroj smíření.

"Tato jedinečná zkušenost milosti motivuje všechny Boží lid a každého jednotlivého pokřtěného, aby příkaz našeho Pána bral vážně a byl vždy připraven odpustit svým viníkům."

"Paměť a smíření", Mezinárodní teologická komise - Řím, 7. března 2000.

Proces sjednocování Evropy

Ve sjednocující se Evropě je třeba nově vybudovat i sousedské vztahy. To předpokládá, že se lidé budou jasně hlásit ke společné budoucnosti. Při svých pastoračních návštěvách v Praze 1997 a ve Vídni 1998 zdůraznil papež Jan Pavel II. zvláštní význam obou našich zemí pro "europeizaci".

V souvislosti se svatovojtěšským jubileem řekl:

"Vojtěchův odkaz patří ... všem lidem, kteří jsou si vědomi duchovní dimenze evropské integrace i své zodpovědnosti za tento svět ... Česká svatovojtěšská tradice ... spojuje přes hranice konfesí a tvoří most k našim středoevropským sousedům i jiným národům."

Ve svém vídeňském projevu o Evropě papež zdůraznil:

"V zeměpisu Evropy se Rakousko po mnoha desetiletích stalo z hraniční země mostem."

Vědomy si odpovědnosti za novou podobu Evropy, biskupské konference obou zemí nepokrytě trvají na tom, že v současnosti probíhající proces vstupování řady zemí do Evropské unie nesmí být ničím ohrožen, neboť je to ve vlastním zájmu jak České republiky, tak Rakouska.

Smířené sousedství v srdci Evropy

Prohlášení biskupských konferencí České republiky a Rakouské republiky

Základ pro mír v Evropě vytvářejí dobré vztahy sousedících států. "Projekt mírové Evropy" skrze sjednocování ve společné Unii je mimořádně cenným pokladem.

Rozmanitost evropských národů znamená protiklady i společné rysy

Dějiny našeho sousedství jsou poznamenány jak společnými rysy v oblasti umění a kultury, tak bohatstvím osobních vztahů mezi lidmi obou našich zemí, ale bohužel také traumaty, pohrdáním a předsudky. V mnoha oblastech našich vzájemných vztahů si společná Evropa zítřka žádá, abychom se s rozhodností pustili do nových začátků. S radostí zjišťujeme, že mnoho lidí obou našich národů již učinilo první kroky.

Při sjednocování Evropy nesmí docházet k nivelizaci pestré národní rozmanitosti, neboť právě ona dala tomuto kontinentu jeho tvář a během mnoha staletí i schopnost svá nadání rozvíjet ve vzájemném pokojném stykání a potýkání a nabídnout je celému světu.

My Evropané si přitom musíme přiznat, že jsme svých možností opakovaně zneužívali, a tím působili lidem utrpení.

Evropa - kontinent orientovaný na hodnoty

Vědomí, že naše Evropa ve svém vývoji přijala podstatné impulsy z náboženských tradic křesťanství, židovství, ale také islámu, nás české i rakouské věřící proto i dnes zavazuje, abychom se společně podíleli na uzdravování Evropy a uplatňovali v ní křesťanské hodnoty.

Společně budovat evropský dům je úkolem i naší církve. Papež Jan Pavel II. poukázal zvláště na duchovní kořeny nové Evropy.

"Budovatelé evropského domu se mohou odvolávat na křesťanský obraz člověka, který je hluboce vryt v kultuře našeho kontinentu ... Chápání člověka jako Božího obrazu a podobnosti není muzeál-

ní starožitností z dávných dob. Je naopak základem moderní Evropy, jejíž nová budova je stmelována množstvím stavebních kamenů z rozdílných kultur, národů a náboženství."

Proslov papeže Jana Pavla II. 19. června 1998 v Salcburku.

Příklad papeže Jana Pavla II. vyzývá také nás, arcibiskupy a biskupy České republiky a Rakouské republiky, abychom se v našich zemích společně se všemi věřícími a všemi lidmi dobré vůle zasazovali o mírové soužití našich národů.

Zpracování našich dějin

Pro nás křesťany patří k základním hodnotám odpuštění, k němuž se hlásíme v modlitbě Otčenáš: "Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům."

Nemůžeme a nesmíme však zapomenout, že si lidé v našich zemích v minulosti opětovně navzájem způsobili mnoho zlého. Proto je jim zatěžko vyslovit prosbu o usmíření a vzájemně si odpustit.

V zájmu nosného sousedství je to však nezbytné. Ulehčí nám to čestně se vypořádat jak s vlastní, tak i se společnou minulostí a dějinami. Tomu do budoucna přikládáme veliký význam. Počátky byly již položeny společnou prací historiků a jiných vědců, rozličnými kontakty na nevládní úrovni i v oblasti církevní, mimo jiné prací obou komisí Iustitia et Pax. Rovněž připomínáme prohlášení přijaté při setkání ekumenických rad církví České republiky a Rakouské republiky v říjnu 2002 v Praze.

Při našem společném pohledu na dějiny však nesmíme vidět pád komunismu jednostranně jako vítězství společenských vizí Západu. I lidé v osvobozených zemích Evropy se zasloužili o převrat ve své vlasti. Jejich zkušenosti jsou podle našeho přesvědčení podstatným stavebním kamenem pro sjednocenou Evropu.

Důrazně vyslovujeme požadavek na zpracování našich nových dějin, avšak nehodláme přitom zamlčovat promeškané šance a pochybení ve vlastní církvi.

A tak vzhlížíme s obdivem a vděkem k těm, kdo se v naší církvi, ale i mimo ni v oněch často tak těžkých dobách zasazovali o spravedlnost a mír. Vytvořili tím základy pro smířené sousedství.

Nakonec pomysleme na ty, kteří nejsou schopni s námi krok k rozsáhlému usmíření učinit. Doufáme, že jim budování našich nových sousedských vztahů nakonec umožní, aby se navzdory svým trpkým zkušenostem na společné budoucnosti podíleli.

Smířené sousedství v srdci Evropy

Prohlášení biskupských konferencí České republiky a Rakouské republiky

Budoucnost v míru

Díky tomuto společnému poznání se můžeme odvážit pohlédnout do tváře mírové budoucnosti a v důvěrném sousedství budovat novou pospolitost. Nezbytné je k tomu úsilí o pochopení různých úhlů pohledu a otevřený dialog.

S radostí zjišťujeme, že nemusíme dílo odpuštění začínat od nuly, ale že je v obou národech již mnoho těch, kdo s velkým úspěchem zasypávají příkopy, které nás dělily, kdo rozvíjejí společné projekty a budují důvěru překonávající hranice. Jak pro společenské a politické představitele našich zemí, tak i pro naši církve to znamená výzvu, abychom tyto četné iniciativy podporovali.

A tak ve srůstající Evropě není mnohde společná hranice již dělící čarou, ale je výzvou k plodnému setkávání. Stávající mosty mezi našimi národy je třeba upevňovat a stavět nové.

V roce 2002 jsme v obou zemích zažili, jak běsnící živly poškozovaly či strhávaly mosty. Nechť nám tato skutečnost připomíná, jak a s jakými důsledky byly již před polovinou 20. století ničeny naše vztahy a zpřetrháváno to, co nás spojovalo. Co tehdy bylo od sebe násilně odděleno, chceme nyní znovu spojovat.

Na mnoha mostech v našich zemích stojí důvěrně známá postava svatého Jana Nepomuckého, který ukazuje směr a nabádá k bdělosti i důvěře. Jako společný znak po obou stranách našich hranic je viditelným symbolem naděje, že propasti a hrozby mohou být překonány.

Naše společná odpovědnost za Evropu

My, římskokatoličtí biskupové České republiky a Rakouské republiky, se chceme s pohledem na proces sjednocování Evropy společně pustit do díla, abychom neblahou nevraživostí překonali novou pospolitostí našich národů a společně se za ni modlili.

Prosíme všechny věřící a všechny lidi dobré vůle v našich zemích, aby se na tuto cestu smíření vydali s námi.

Praha - Vídeň 21.3.2003

Katolická statistika aneb pár čísel z Papežské ročenky

Podle Papežské ročenky vzrostl spolu s počtem obyvatel planety také počet pokřtěných, a to na 1.061 miliónů (ze 758 miliónů v roce 1978). V Africe byl například za poslední rok zaznamenán 148% nárůst věřících, ale naopak v Evropě procento katolíků zůstává přibližně na stejné úrovni. Nejvíce věřících se nachází v Brazílii, nejvyšší procento pak v San Marinu (když pomíneme městský stát Vatikán).

Takže katolická církev, sunna, hinduismus (a nepraktikující) mají zhruba stejný podíl následovníků. V celkovém měřítku však stojí na prvním místě křesťanství všeobecně - s téměř 2 miliardami věřících; a po něm islám s více než jednou miliardou vyznavačů.

Právě zveřejněná publikace *Annuario pontificio* vyhodnocuje čísla za poslední

rok a uvádí, že v Církvi se věnuje pastorační službě 4,270.069 osob; z toho 4.649 biskupů (158 nových jmenování), 405.067 kněží (-0,025% za rok), 29.204 trvalých jáhnů (+5%), 844.290 řeholnic, 2,952.330 laiků (+8,5%)...

Vedle misijního úsilí bych chtěl poukázat na množství těch, kteří se za žádnou cenu nevzdali svojí víry: historikové odhadují, že během 2.000 let položilo svůj život na 70,000.000 mučedníků (0,8% věřících). Ročně kvůli pronásledování přijde o život kolem 150.000 křesťanů (a stovky misionářů).

Nejen v životě, ale i svou smrtí následují Krista a apoštolů. Pamatujme tedy na milióny našich bratrů a sester, kteří pro Krista a s Kristem trpí. Často se opakuje, že krev umírajících vyznavačů probouzí k životu nové věřící; ano, vidíme to a má nás to vést k zamyšlení - na jednoho mučedníka připadá 531 obyvatel Země, 193 evangelizovaných a 127 obrácených.

Autor: Marek Slatinský

Duchovní obnova pro dívky se koná ve Slatiňanech

Školské sestry OSF Slatiňany zvou děvčata od 7 do 15 let na

DUCHOVNÍ SETKÁNÍ

pod vedením P. Pavla Rouska z Vesmíru
v termínu od 16.5. do 18.5.2003

S sebou si vezměte otevřené a radostné srdce karimatku (kdo má), polštářek, spací pytel, osobní hygienické potřeby, psací potřeby, pastelky, fixy, atd.

Přihlásit se můžete do 12.5.2003 na tel. číslo 469 681 993 nebo 469 681 161-4 linka 164 nebo písemně:

Školské sestry OSF Sv. Františka z Assisi,
Nádražní 153, 538 21 Slatiňany (sestra Víta, Matka představená, sestra Ladislava)

Školské sestry OSF a Slatiňany.

Těšíme se na Vaši účast.

Členka KR Slatiňany Jana Hanušová

Jiráskova 27, 538 21 Slatiňany, tel.: 469 681 944

Výroční členská schůze KR Praha 8 - nový duchovní správce a akce "TOGO"

Starší snímek ze schůze pražské Kolpingovy rodiny.

Ve čtvrtek 27 března jsem se zúčastnil, na pozvání představenstva této Kolpingovy rodiny, schůze, která se konala v Azylovém domě v Praze 8 - Bohnicích. Zde, v sídle naší pražské Kolpingovy rodiny, se toho pozdního odpoledne sešlo okolo 50-ti členů, aby si vyslechli zprávy o činnosti a hospodaření KR Praha 8 za minulý rok, dozvěděli se co nového v projektech realizovaných Kolpingovou rodinou a posléze si prostě lidsky poklábosili.

Činnost KR Praha 8 je soustředěna do třech projektů :

- 1) Azylový dům pro matky s dětmi v Praze 8
- 2) Dům svatého Vintíře v Dobré Vodě u Hartmanic
- 3) Aktivity členů KR menšího charakteru

Po podrobnějších zprávách o Azylovém domě (funguje od 1.8.1994) a Domě svatého Vintíře mě zaujaly informace o tzv. "menších" projektech. Členové Kolpingovy rodiny se například aktivně zapojili do akce "Togo". Jde o finanční sbírku na podporu sociálních projektů v této africké zemi, kterou organizuje IKW - Mezinárodní Kolpingovo dílo v Kolíně nad Rýnem. KR uspořádala přednášku o této zemi a o tomto sociálním projektu a ve spolupráci s farností shromáždila několik tisíc korun, které budou zaslány do Kolína nad Rýnem. Dále se brzy vydají členové pražské KR na reciproční zájezd do rumunského Temešváru, kde stráví několik dní na pozvání místní Kolpingovy rodiny. Rumunští členové Kolpingu se potom na oplátku vypraví do Prahy. S dalším dobrým nápadem přišlo představenstvo KR Praha 8, když mezi své členy rozšířilo dotazník, ve kterém členové dobrovolně uvádějí např. své záliby, znalosti, dovednosti, přání apod. Vyplněné dotazníky

pak představenstvo KR vyhodnocuje a na jejich základě pak členům předkládá různé nabídky, dle jejich zájmu, nebo využívá jejich dovedností při pomoci jiným členům.

V průběhu schůze mezi nás přišel nový farář zdejší farnosti P. Radomír Kuchař, který se nedávno stal členem a duchovním správcem KR Praha 8! Velmi nás tak potěšilo, že jsme získali do našich řad dalšího kněze, který se staví kladně k myšlence Kolpingova díla. Nejde samozřejmě jen o podporu myšlenek bl. Adolpha Kolpinga, ale také o podporu a kladný postoj k občanským aktivitám věřících uvnitř farnosti a církve. Známe přece mnoho příkladů z našeho okolí, kdy jakákoliv aktivita farníků, která nevychází z farářovy hlavy, je a priori špatná a pro jednotu farnosti škodlivá !? Děkujeme Bohu za dalšího osvětleného duchovního a věříme, že spolupráce Kolpingovy rodiny s ním bude ku prospěchu všech a farnosti především !

Na závěr nesmím zapomenout zmínit ještě fakt, že do funkce předsedy KR Praha 8 byl oficiálně potvrzen náš starý dobrý známý pan Ing. Eduard Juran, kterému tímto blahopřejeme.

Michael Kubík

Předseda KR Praha 8 pan Eduard Juran.

Akce, na kterých byste neměli chybět

25. května 2003, Věžnice Pout' Kolpingova díla ČR

4. pout' se uskuteční v kapli Panny Marie Pomocnice křesťanů a bl. Adolpha Kolpinga ve Věžnicích. Poutní mši svatou v 10.30 hodin budou sloužit P.František Fráňa a polenský děkan P.Zdeněk Krček.

7. června 2003, Žďár nad Sázavou Shromáždění členů KD ČR

Každoroční setkání členů Kolpingova díla České republiky bude letos obohaceno o volby nového představenstva Kolpingova díla ČR.

20. července - 2. srpna 2003, Chlum u Třeboně Česko-německý dětský tábor v jižních Čechách

S pořádáním česko - německých výměnných táborů má Kolpingova rodina Praha 8 bohaté zkušenosti. Letos se rozhodli organizátoři tento tábor pro celkem asi 40 dětí z ČR i Německa uspořádat u nás v Chlumu u Třeboně. Zkušení vedoucí pro děti připravili bohatý program s vodácko-cyklistickým zaměřením. Již po několikáté je partnerskou organizací "Kolpingjugend Leipzig".

26. července - 3. srpna 2003, Lamego Mezinárodní tábor mládeže v Portugalsku

Každoroční prázdninové setkání mládeže pořádané mezinárodní organizací "Kolpingjugend Europa", se sídlem v Kolíně nad Rýnem. Jedná se o setkání mladých lidí ve věku od 18 do 26 let, které se koná každým rokem v jiné evropské zemi. Tohoto setkání se již osmým rokem účastní také mládež z České republiky, která zde má bohaté možnosti k vyzkoušení si svých jazykových znalostí v praxi a k navázání přátelských kontaktů s vrstevníky ze 13 zemí Evropy.

